

“BÊN THẮNG CUỘC” CỦA HUY ĐỨC, TRUYỆN KÊ... NĂM 2012

Nguyễn Quốc Đống, Cựu SVSQ K.13, TVBQGVN - 30 tháng 12, 2012. Trung tuần tháng 12, 2012 người Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại biết đến sách Bên Thắng Cuộc (BTC) của nhà báo Huy Đức qua lời giới thiệu nồng nhiệt của một số nhân vật trong nước như Nguyễn Ngọc, nhà báo, VN; Chu Hảo, nhà xuất bản Tri Thức, Hà Nội, VN; và tại hải ngoại như Mặc Lâm, phóng viên đài RFA; Trần Hữu Dũng, giáo sư đại học Wright, Ohio, Hoa Kỳ; Nguyễn Mạnh Hùng, giáo sư đại học George Mason, Virginia, Hoa Kỳ; Đinh Quang Anh Thái, phụ tá chủ nhiệm nhật báo Người Việt, Nam California.... Đặc biệt sách này đã được rao bán trên hệ thống Amazon dưới dạng sách điện tử, và sẽ được công ty báo Người Việt phát hành vào tháng 1, 2013 tại hải ngoại. Cuốn sách đã gây ra rất nhiều tranh cãi. Người bên thì hết lời ca tụng, tưởng như không còn lời nào hay hơn dành cho 1 tác giả sinh ra và được nuôi dưỡng trong lòng chế độ CS. Người chống đa số ở hải ngoại, khẳng định đây chỉ là 1 sản phẩm tuyên truyền có lợi cho CS, là nọc độc tai hại mà CS đang muốn cho tiêm nhiễm tại môi trường sống của người Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại, những người mà CSVN cần phải khống chế bằng mọi phương tiện chúng có, bằng cả 1 kế hoạch lâu dài và tinh vi là Nghị Quyết 36 ra đời từ tháng 3, 2004. Tôi có một số suy nghĩ như sau về sự kiện BTC, sách của 1 tác giả VC, lại được quảng cáo rầm rộ tại hải ngoại vào thời điểm cuối năm 2012, gần 38 năm sau khi cả nước VN được đặt dưới sự cai trị của Đảng CSVN, người mà tác giả cuốn sách mệnh danh là “Bên Thắng Cuộc”:

1- Huy Đức, tác giả BTC là ai?

Năm nay, Huy Đức (HĐ) mới khoảng 50 tuổi. Khi cuộc chiến VN chấm dứt vào tháng 4, 1975, HĐ chỉ là 1 cậu bé 13 tuổi. Sinh ra và lớn lên trong lòng chế độ CS, cậu bé này cũng phải sống và làm việc như mọi người trong xã hội VN, phấn đấu để trở thành đoàn viên Đoàn Thanh Niên CS Hồ Chí Minh, rồi sau đó thành đảng viên của Đảng CSVN. Có vậy Huy Đức mới có được tương lai và sự nghiệp. Sau này HĐ trở thành sĩ quan của Quân Đội Nhân Dân VN, đã phục vụ tại Kampuchia 3 năm với tư cách là một chuyên viên quân sự, rồi thành nhà báo, được chế độ cho đi du học tại Maryland, Mỹ 1 năm. Hiện nay, HĐ đang được học bổng tu nghiệp tại đại học Harvard, Massachusetts. Vào thời điểm cuối năm 2012, HĐ bỗng trở thành tác giả có sách “bán chạy hạng nhất về lịch sử Đông Nam Á, bán chạy hàng thứ hai về lịch sử Á châu”! (theo lời quảng cáo của báo Người Việt). Nhìn vào lý lịch của HĐ, chúng ta khẳng định được 1 điều, đây là 1 tác giả Việt Cộng, đã nhiều năm phục vụ cho chế độ CSVN, nhiều năm được rèn luyện để suy nghĩ, lý luận, và hành động theo chủ nghĩa Mác-Lê nin. Ông bà ta có 1 câu nói đơn giản nhưng rất đúng: “Ổ bầu thì tròn, ở ống thì dài”. HĐ được chế độ CS rèn luyện, nuôi dưỡng, ông ta làm sao mà tránh khỏi bị chế độ CS nhồi sọ, tẩy não. Dù có người cho rằng HĐ là “nhà bất đồng chính kiến với chế độ, muốn viết sách BTC để ghi lại một thời lịch sử đầy sóng gió, để lãnh đạo đất nước nhìn lại mà học hỏi từ sai lầm của mình...”, tôi tự hỏi nhà báo VC này có đủ tuổi đời, đủ kiến thức, đủ khách quan, và đủ can đảm để viết về một giai đoạn lịch sử còn gây nhiều tranh cãi, một giai đoạn lịch sử mà tuy nhiều nhân

chúng đã chết, nhiều nhân chứng sống vẫn còn, về một “cuộc chiến” vẫn còn đang tiếp diễn dưới nhiều hình thức khác nhau giữa Đảng CSVN và những người dân Việt yêu chuộng tự do, dân chủ hay không?

2- Huy Đức muốn nói lên điều gì qua BTC?

Theo các tài liệu phổ biến, Huy Đức phải bỏ ra 1 thời gian dài để đọc hơn 120 cuốn sách (?), hơn 50 cuốn hồi ký của các nhân vật lịch sử, phỏng vấn rất nhiều người từng có mặt trong các biến cố lịch sử sau 1975 để có tài liệu viết cuốn sách dày cộm gồm 2 quyển này (tác giả mới hoàn thành xong Quyển 1). Tác giả muốn nói lên điều gì?

“Tôi mong các nhà lãnh đạo hiện nay đọc BTC cho dù họ có đánh giá cuốn sách như thế nào.”

“Nhận ra những sai lầm để đưa dân tộc Việt Nam đi đúng con đường dân chủ, phát triển là mong ước của chúng ta”

“Nhưng tương lai dân tộc không thể chỉ được trông cậy vào 1 cuốn sách hay chỉ trông cậy vào các nhà lãnh đạo ở bên thắng cuộc.”

“Sự thật không chỉ giúp chúng ta tìm ra phương thuốc đúng để chữa lành các vết thương cũ mà còn giúp những người đang nắm vận mệnh quốc gia không phạm các sai lầm mới.”

“Không ai muốn hứng chịu những điều không hay nhưng nếu cứ trú ngụ trong sự sợ hãi thì sự thật bao giờ được nói ra bạn ạ.”

(Lời Huy Đức viết trên Facebook)

Qua những điều tâm sự nói trên, chúng ta nhận biết được HĐ có ý muốn “giúp các nhà lãnh đạo CS đi đúng con đường dân chủ để phát triển đất nước như sự mong ước của toàn dân, muốn vượt qua sự sợ hãi của chính mình để nói lên sự thật của lịch sử...”.

Đọc “Lời Cám Ôn” ở đầu cuốn sách, chúng ta thấy HĐ đã dùng rất nhiều tài liệu do “bên thắng cuộc” (CSVN) cung cấp. Tác giả phỏng vấn các đảng viên CS gộc như tổng bí thư, chủ tịch nước, chủ tịch quốc hội, thủ tướng, phó thủ tướng, bí thư trung ương đảng, ngoại trưởng.... Thử hỏi những tên CS này cung cấp được bao nhiêu phần trăm sự thật cho HĐ để ông này thu góp làm tài liệu cho “cuốn sách sử” của ông ta. Chúng ta biết rõ người CS có bao giờ tôn trọng sự thật. Chúng rành rẽ mọi thủ đoạn để giấu diếm sự thật, lừa bịp người dân Việt trong, ngoài nước, và cả cộng đồng quốc tế. Năm 1946, chúng có nói cho dân Việt biết thủ lĩnh của chúng Hồ Chí Minh (HCM) là đảng viên của CS Quốc Tế không, hay vẫn rêu rao HCM là người yêu nước, muốn cùng toàn dân tranh đấu để giành độc lập cho nước nhà. Năm 1957, khi tiến hành cuộc chiến xâm lược miền Nam, CS

miền bắc có nói sự thật cho dân miền Bắc biết là chúng làm theo chỉ thị của CS Tàu, hay dối gạt họ, bảo là “tiên hành chiến tranh đánh đế quốc Mỹ để giải phóng miền Nam, để cứu nước Việt”. Suốt thời kỳ chiến tranh 1957-1975, chúng có dám nói lên sự thật là tại miền Nam, người dân có cuộc sống hơn hẳn miền bắc về vật chất lẫn tinh thần hay không? Hay chúng gạt người dân, bắt họ phải để dành từng hột gạo, từng cây kim, sợi chỉ... cho thân nhân tại miền Nam, để rồi ngày 30-4 khiến họ phải ngỡ ngàng trước cuộc sống sung túc và tự do tại vùng đất được họ “giải phóng”? Thật là khôi hài khi tác giả Huy Đức phỏng vấn những tên đại bịp để mong “trả lại sự thật cho lịch sử”.

Đình Quang Anh Thái, phụ tá chủ nhiệm báo Người Việt, Nam California, nhận xét “BTC là tác phẩm “thực” nhất, cho đến thời điểm này, ghi lại một giai đoạn lịch sử khốc liệt, thông qua tư liệu, của dân tộc từ biến cố 1975 đến nay....” “Thực” nhất mà sao sách mới được phổ biến có 2 tuần lễ đã bị biết bao nhân chứng sống vạch ra bao điều sai lầm, láo khoét vì dựa vào tài liệu bịp bợm của CS miền bắc VN, và bọn thân cộng ở miền Nam VN. Trường hợp điển hình là đoạn viết về cuộc lui quân của TQLC-VNCH tại cửa biển Thuận An (lời phản đối của thiếu tá Lê Quang Liên, tiểu đoàn phó TĐ7TQLC gửi tác giả HĐ), đoạn viết về cầu Sài Gòn ngày 30-4-1975 (nhận xét của thiếu tá Nguyễn Văn Nghiêm, tiểu đoàn trưởng TĐ12ND), đoạn viết về trận đánh Xuân Lộc tháng 4, 1975 (nhận xét của chiến hữu Lê Phi Ô, TĐ344ĐPQ)....

“Một công trình khảo cứu lịch sử đặc sắc được viết với lương tâm trong sáng và tay nghề lão luyện của một nhà báo chuyên nghiệp có trách nhiệm trước vận mệnh của đất nước” (lời ca ngợi của Chu Hảo) mà lại chứa những điều sai sự thật, những bóp méo lịch sử như thế? Vậy sách có bảo đảm được công bằng cho người trong cuộc không? Hay đây lại là dịp cho “bên thua cuộc” thua thêm lần nữa?

Tôi thắc mắc tại sao tác giả Huy Đức phải nhọc công lâu như vậy mới “nhìn ra” được sự thật về các lãnh đạo CSVN? Năm 1954, 1 triệu người dân miền Bắc trong đó có những người dân rất bình thường, đã nhìn ra “sự thật” về con người CS nên đã dứt khoát bỏ lại gia đình, sản nghiệp, và di cư vào Nam. Sau 1975, người dân miền Nam cũng liêu chết vượt biên, vượt biên tìm tự do ở nhiều nước tại châu Mỹ, châu Âu, châu Úc... vì biết quá rõ về con người CS và chế độ CS. Thậm chí nhạc sĩ Việt Khang, 1 thanh niên đang sống trong nước, năm nay mới 34 tuổi, tức là được sinh ra và lớn lên trong chế độ xã hội chủ nghĩa, chưa hề sống trong chế độ tư bản ngày nào, mà còn thấy được sự thật trần trụi về đất nước VN dưới sự cai trị của các lãnh đạo CS, một đất nước “với giặc Tàu ngang tàng, với kẻ cầm quyền giàu sang dối gian, với cảnh người dân vô tội chết ngậm ngùi vì tay súng giặc Tàu....” Việt Khang nói lên sự thật, và đã phải trả giá với bản án 4 năm tù giam được tuyên bố tháng 10, 2012 vừa qua. Huy Đức đã nói lên được những sự thật nào để mở mắt cho lãnh đạo CSVN, và để trả lại công bằng cho “bên thua cuộc”, là những người dân miền Nam đang sống trầm luân ngay tại quê hương mình, là những người Việt đang lưu vong sống đời tỵ nạn tại khắp nơi trên thế giới?

3- Tác giả BTC có thể giúp lãnh đạo CS mở mắt, nhận thức sai lầm để đưa dân tộc VN đi đúng con đường dân chủ, phát triển... hay không?

Nhìn vào tựa của cuốn sách, chúng ta thấy tác giả sẽ không bao giờ có thể đạt mục tiêu mong muốn, tức là để “lãnh đạo CSVN nhận thức sai lầm cũ của mình, không phạm sai lầm mới, tìm ra phương thức đúng để chữa lành các vết thương cũ...” Sách mang tên “Bên Thắng Cuộc”. Đây không phải là “cuộc chiến tự vệ của 1 dân tộc nhằm giành lại chủ quyền 1 quốc gia (Ấn Độ chống thực dân Anh), cuộc chiến chống độc tài phát xít (đồng minh chống phe Trục trong thế chiến thứ 2), hay cuộc chiến chống CS xâm lược (Nam Hàn chống Bắc Hàn). Đây là cuộc chiến do miền Bắc VN (theo chủ nghĩa CS) tiến hành để xâm lược miền Nam (theo thể chế tự do, dân chủ). Đây là cuộc chiến khởi sự do khác biệt về ý thức hệ giữa 2 miền Nam và Bắc VN. Tác giả Huy Đức gọi lãnh đạo miền bắc là “Bên Thắng Cuộc”, mặc nhiên công nhận thành tích của bọn xâm lược này trong chiến tranh tại miền Nam (1957-1975).

Từ trước đến nay, chưa bao giờ CSVN nhận chúng “sai lầm” một điều gì cả. Chúng luôn luôn nhận mình là “kẻ thắng”. Hãy đọc lại các khẩu hiệu của chúng, nào là “Đảng Cộng Sản Việt Nam Quang Vinh, Người Tổ Chức Mọi Thắng Lợi”, “Chủ Nghĩa Mác-Lê nin Bách Chiến Bách Thắng”.... Nay Huy Đức cũng công nhận Đảng CSVN là “Bên Thắng Cuộc” thì làm sao dám đề nghị Đảng phải “nhận ra những sai lầm để đưa dân tộc VN đi đúng con đường dân chủ...”.

Huy Đức có nêu tên một số đảng viên CS mà ông ta cho là “có tội”, những tên hoặc đã chết, hoặc hiện đã bị thất sủng nên không thể tự biện hộ (theo nhận xét của 1 độc giả BTC). Chúng ta không thể quên đường lối cai trị của Đảng CS: cá nhân trách nhiệm, tập thể lãnh đạo. Không thể có chuyện đảng viên CS tự ý làm bất cứ chuyện gì, chúng chỉ thi hành những việc do cấp trên giao phó. Vì vậy khi chuyện xấu xa xảy ra, chúng đều biện minh “chỉ làm theo lệnh Đảng” (Nguyễn Tấn Dũng bị chỉ trích nặng nề vì không diệt nổi quốc nạn tham nhũng, vì vụ Vinashin kinh doanh thua lỗ nặng... nhưng vẫn không chịu từ chức, vẫn cho là mình chỉ thi hành lệnh của Đảng....) Huy Đức muốn lãnh đạo CS “nhìn nhận sai lầm trong quá khứ” để sau đó “biết đi đúng hướng, đem dân chủ cho người dân, và sự phát triển cho đất nước” chăng? Ở đây, chính tác giả sai lầm ở chỗ “không nhận chân được bản chất phi nhân, tàn ác của con người CS”, không dám đối diện với sự thật là “người CS không có ý thức dân tộc, quốc gia mà chỉ có ý thức về 1 thế giới đại đồng, nơi tất cả các nước CS đều có tình anh em, có nghĩa vụ phải giúp nhau để tồn tại và phát triển”. Sự thật phũ phàng này đã được thực tế chứng minh. Năm 1979, Tàu cộng xua quân tàn phá 6 tỉnh biên giới phía bắc, san bằng nhiều làng mạc, giết hại cả chục ngàn quân, dân VN mà CSVN vẫn phải gọi chúng là “láng giềng tốt”, phải lập nghĩa trang ghi nhớ công ơn của “liệt sĩ người Trung quốc”, đàn áp và bỏ tù những công dân VN yêu nước xuống đường biểu tình chống giặc Tàu giết hại ngư dân VN, chiếm biển đảo của VN....

Qua tựa đề BTC, phải chăng tác giả công nhận lãnh đạo CS đứng ở chỗ tiến hành “chiến tranh chống Mỹ cứu nước”, và chỉ sai ở chỗ “chưa đi đúng con đường dân chủ, phát triển cho đất nước”? Bọn cầm quyền hiện nay đã và đang giam tù biết bao nhiêu người dân trong nước lên tiếng đòi tự do, dân chủ, nhân quyền, dân quyền. Vậy mà chúng vẫn tô điểm cho tên nước VN là “độc lập-tự do-hạnh phúc”. Không gì mỉa mai hơn! Bao nhiêu xương máu của người dân 2 miền Nam, Bắc đổ ra không làm chúng xúc động và nhận ra sai lầm khi khởi sự chiến tranh tại miền Nam, bao nhiêu sĩ quan quân lực VNCH và viên chức của chính quyền VNCH chết trong các trại tù tập trung cải tạo, bao nhiêu người dân miền Nam chết tại các vùng kinh tế mới, bao nhiêu người dân vô tội chết thảm trên đường trốn chạy CS, bao nhiêu cái chết thương tâm của các cô gái Việt phải bán thân tại các nước vùng Đông Nam Á, bao nhiêu cảnh người dân cả Nam lẫn Bắc bị mất nhà, mất đất nhọc nhằn đi khiếu kiện hàng chục năm trời... có làm lãnh đạo CSVN nhận biết sai lầm của chúng hay không? Từng đó chuyện không làm lãnh đạo CSVN mở mắt, Huy Đức tài cán gì mà hòng “mở mắt” cho chúng? Sách lại phổ biến tại địa bàn của “kẻ thua cuộc”, là những người trong cuộc, là những nhân chứng sống, là những người đầu cần tới sách của HĐ để biết được sự thật!

Lịch sử chứng minh chủ nghĩa Mác-Lê nin dạy người CS “dùng bạo lực cách mạng để cướp chính quyền, và dùng bạo lực để giữ quyền”. Nếu người dân chưa biết sự thật, thì chúng che giấu, dùng các chiêu bài (độc lập, tự do, dân chủ...) để lừa bịp họ. Nếu sự thật bị phanh phui, chúng sẽ dùng nhà tù, họng súng, khủng bố để khiến người dân sợ hãi mà phải chịu khuất phục. Nhạc sĩ Tô Hải phải thú nhận “phải hèn mới còn sống được đến ngày hôm nay” (Nhật Ký của 1 Thăng Hèn). Con người còn có phẩm giá nữa không khi phải tự nhận mình là 1 thằng hèn? Điều 4 của Hiến Pháp CS, điều 88 của Bộ Luật Hình Sự CSVN cho thấy bọn lãnh đạo CS sẽ duy trì quyền lực của chúng bằng mọi giá, bất chấp sự tranh đấu ôn hòa của người dân, bất chấp lời kêu gọi tôn trọng nhân quyền của các giới trí thức cũng như của thường dân trong nước cũng như hải ngoại, bất chấp sự kết án của quốc tế.... BTC được tung ra tại hải ngoại vào thời điểm muộn màng này cũng chỉ là 1 lời “cầu xin” dân chủ, liệu có được chúng (CSVN) “ban cho” hay không? Câu trả lời này, chúng ta, người Việt hải ngoại, nạn nhân của CS đều biết rõ.

4- Việc phát hành BTC tại hải ngoại trong cộng đồng những nạn nhân của CS vào thời điểm này mang ý nghĩa gì?

Khi sách mới phát hành vào trung tuần tháng 12, 2012, có người gọi nó là một hiện tượng chấn động. Một số người Việt hải ngoại tưởng đâu đây là “sách quý”, cảm động vì đọc được những lời nghe thật mát tai, vì tác giả là VC mà khi viết về VNCH, “bên thua cuộc”, lại dùng những chữ như “tổng thống Thiệu, thủ tướng Khiêm, sĩ quan quân đội VNCH...”, gọi việc tự sát của 5 vị tướng VNCH ngày 30-4-1975 là “tuần tiết”.... Chẳng lẽ ở vào thời điểm này, 38 năm sau cuộc chiến, HĐ gọi các lãnh đạo CS là chủ tịch nước, là Hồ chủ tịch, là thủ tướng Võ Văn Kiệt, là phu nhân tổng bí thư này nọ, mà dám gọi các lãnh đạo của miền Nam là “thằng Thiệu, thằng Kỳ, thằng Khiêm...” như chúng đã hỗn xược gọi những vị này sau ngày 30-4-1975 hay sao? Chúng ta thử tưởng tượng nếu 5 vị

tướng trên mà sa vào tay giặc cộng thì số phận của họ sẽ bi thảm như thế nào, một là họ sẽ bị chúng hành quyết trước công chúng như trường hợp của Đại tá Hồ Ngọc Cần, hai là sẽ bị chúng giam tù làm nhục nhiều năm như trường hợp của nhiều tướng lĩnh VNCH khác. Như vậy đâu phải chỉ vì một vài chữ nhẹ nhàng, mát tai khiến ta hả dạ, hay chỉ vì một số chương kể về các chiêu độc của kẻ thắng cuộc như: bắt tù cải tạo, đánh tư sản, nạn kiều... mà chúng ta tin vào thiện ý của tác giả, ôm lấy tác phẩm này vào lòng, và giúp quảng bá nó trong cộng đồng ty nạn CS tại hải ngoại như một số cá nhân và tổ chức tại hải ngoại đang làm hay không?

Những người ngợi khen BTC là những ai? Hãy thử điểm tên một số người Việt tại hải ngoại để xem “Họ là ai?”

Thứ nhất: Trần Hữu Dũng, giáo sư đại học Wright, Ohio, Hoa Kỳ. Ông này là con của 1 bác sĩ riêng của Tôn Đức Thắng.

Thứ hai: Nguyễn Mạnh Hùng, giáo sư đại học George Mason, Virginia, Hoa Kỳ, người đã bị khoa học gia Dương Nguyệt Ánh nhận xét là “có tư tưởng thiên tả theo lối tây phương..., cái tư tưởng của nhóm người đã sỉ nhục quân dân VNCH rờn rã nửa thế kỷ qua”. Ông này cũng có nhiều bài viết xuất hiện trên trang web của thủ tướng VC Nguyễn Tấn Dũng (bài viết của NT Nhẫn về BTC)

Thứ ba: Đinh Quang Anh Thái, phụ tá chủ nhiệm báo Người Việt. Báo này đang quảng cáo rầm rộ cho BTC, và sẽ đứng ra phát hành sách này vào tháng 1, 2013. Báo NV như chúng ta biết, do nhiều lần xúc phạm đến người Việt ty nạn CS, nhiều lần có hành động làm lợi cho CS, nhiều lần phải xin lỗi cộng đồng vì các hành động nhục mạ cờ vàng, nhục mạ quân, dân, cán, chính VNCH, ca tụng cán bộ CSVN, đã bị 155 tổ chức cộng đồng và đoàn thể cựu quân nhân cũng như dân sự tại Hoa Kỳ tuyên bố khai trừ ra khỏi sinh hoạt của người Việt quốc gia vào ngày 26 tháng 8, 2012 vừa qua. Một tờ báo có thành tích bất hảo như thế, nay lại đứng ra bảo trợ cho 1 nhà báo CS để quảng bá 1 cuốn sách được thực hiện do việc góp nhặt các tài liệu của CS nói về cuộc xâm lăng miền Nam đẫm máu của chúng. Tên tuổi của những kẻ đang tìm cách đánh bóng cuốn sách này và tác giả của nó đã nói lên sự thật mà chúng ta cần phải biết.

Nếu sống với VC nhiều năm, chúng ta biết được 1 điều “chúng không làm điều gì mà không có kế hoạch”. Ở vào thời điểm hiện nay, việc Huy Đức viết sách nói về những chuyện “thất nhân tâm” của lãnh đạo CS chẳng phải là 1 quả bom gây chấn động dư luận! Thời VNCH, mới chỉ nửa nước biết được bộ mặt gian ác của CS. Sau 1975, cả nước biết được những tội ác của Đảng CSVN. Và nay sau 38 năm cai trị của VC trên toàn nước VN, cả thế giới đều biết được chế độ CSVN “hèn với giặc, ác với dân” như thế nào. Huy Đức viết sách nói về những chuyện mà người dân hải ngoại còn biết rõ hơn ai hết, nên không gây xúc cảm trong lòng người đọc (lời tiến sĩ Vũ Thị Phương Anh). Chúng ta có thể đi đến kết luận Đảng CSVN đang dùng khổ nhục kế để giúp tài liệu tuyên truyền của chúng xâm nhập được vào cộng đồng người Việt tại hải ngoại. Nọc độc tuyên truyền này

sẽ từ từ ngấm vào các thế hệ con cháu của chúng ta, khiến chúng sẽ có suy nghĩ và nhận định sai lầm về các thế hệ cha, ông. Với cách trình bày thiếu nhất quán, chẳng hạn khi nói về quân đội VNCH, tác giả HD dùng đến 3 tên gọi khác nhau: quân đội VNCH, quân đội Sài Gòn, và nguy quân (lời tác giả Lê Mạnh Hùng), thử hỏi độc giả sau này làm sao còn phân biệt được đúng sai, nhất là trong hoàn cảnh hiện nay, người Việt tỵ nạn CS sống rải rác khắp nơi, thiếu tổ chức và lãnh đạo, thiếu tiền bạc và thế lực. Con cháu chúng ta có thể chỉ còn nhớ được rằng cha, ông chúng phải bỏ nước ra đi vì “làm tay sai cho đế quốc Mỹ”, vì “không có chính nghĩa nên bị thua cuộc”, chúng sẽ mang “mặc cảm tội lỗi, sẽ mang tiền bạc và tài năng về giúp nước để chuộc tội” v.v.(?)

Hẳn chúng ta chưa quên kế hoạch của CSVN liên kết với những khoa bảng phản chiến Mỹ cũng như Việt tại Trung Tâm William Joiner thuộc đại học Boston, Massachusetts cách đây nhiều năm, âm mưu viết lại “căn cước cho người tỵ nạn Việt Nam”. Kế hoạch này thất bại vì người Việt tỵ nạn CS tại Hoa Kỳ khám phá ra âm mưu thâm độc này, đã hết lòng hỗ trợ cho chiến hữu Nguyễn Hữu Luyện đứng lên kiện Trung Tâm này. Công trình nghiên cứu về việc “tái xây dựng diện mạo cho người Việt hải ngoại” hay việc gán cho họ tờ căn cước đỏ không thành công vì vụ kiện lịch sử này.

Ngày nay tại hải ngoại, chúng ta đang trực diện tranh đấu với kẻ thù CS trên nhiều mặt trận: chính trị, văn hóa, văn nghệ, tôn giáo, xã hội.... Về chính trị, chúng ta lập được 1 phòng tuyến vững chắc, phân rõ lẫn ranh Quốc-Cộng, phân biệt bạn-thù dựa trên quan điểm, lập trường, tư tưởng và nhận định, chứ không dựa trên sự việc có là người cùng tổ chức, cùng sinh hoạt trong một địa phương, hay trong một cộng đồng hay không. Chúng ta đã vận động được giới lập pháp các cấp thành phố, quận hạt, tiểu bang thông qua các nghị quyết công nhận cờ vàng ba sọc đỏ của VNCH là cờ chính thức của cộng đồng người Mỹ gốc Việt tại Hoa Kỳ. Chúng ta đã vận động được hội đồng 3 thành phố Santa Ana, Westminster, Garden Grove tại Orange County, Nam Cali thông qua các sắc lệnh “cấm cửa viên chức CSVN đến các thành phố này”. Chúng ta không để bọn văn công VC quấy nhiễu đời sống của chúng ta bằng các buổi trình diễn ru ngủ, tuyên truyền cho văn hóa VC.... VC có cả 1 kế hoạch lâu dài nhằm đánh phá và khuất phục chúng ta; đó là Nghị quyết 36 với ngân sách lên đến nhiều triệu đô la. Thua keo này, chúng lại tiếp tục bày keo khác chứ không bao giờ từ bỏ mục tiêu. Chúng ta hẳn còn nhớ vào đầu tháng 7, 2012, nhật báo Người Việt, Nam Cali đã cho đăng bài của Sơn Hào nhục mạ chế độ VNCH là “làm tay sai cho giặc Mỹ”. Trung tuần tháng 10, tại Houston, Texas, nghị viên Hoàng Duy Hùng và 1 vài cá nhân thuộc 1 số đảng phái hợp với thứ trưởng VC Nguyễn Thanh Sơn tại tòa thị chính Houston, sau đó công khai cổ võ cho đường lối “đổi thoại” với VC. Nay cuối tháng 12, nhật báo NV lại đứng ra phát hành sách cho 1 tác giả VC ngay trong vùng đất sống của người Việt tỵ nạn CS. VC thực sự đang làm 1 cuộc tổng tấn công vào cộng đồng Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại. Lần này, chúng dùng 1 đặc công văn hóa, 1 tên VC có nhiều năm phục vụ cho chế độ với vai trò một sĩ quan quân đội, một nhà báo, và hiện nay đang sống và làm việc tại Mỹ với sự trợ giúp của rất nhiều người Mỹ cũng như Việt (theo lời kể của chính đương sự trong BTC).

5- Người Việt hải ngoại có phản ứng gì đối với việc đặc công văn hóa Huy Đức xuất hiện trong cộng đồng?

Tất nhiên chúng ta không thể ngồi yên. Nhiều cá nhân và đoàn thể đã lên tiếng kết án cuốn sách là “tuyên truyền cho CS, là chạy tội cho chúng, là che giấu những tội ác tày trời của CS đối với đất nước và người dân VN, là bôi nhọ lịch sử Việt cận đại, là làm sống lại những trang sử đầy máu và nước mắt của người dân miền Nam, là nhắc lại quá khứ đau buồn khiến những vết thương ngày xưa lại tiếp tục rỉ máu, làm họ thấy nhục nhã và đau đớn...” Vì thế, chúng ta không thể tiếp tay cho việc “loan truyền nọc độc CS tại vùng đất sống duy nhất của chúng ta hiện nay”. Mất nơi này vào tay CS, chúng ta sẽ không còn nơi nào để mà đi tỵ nạn, để được sống yên bình. Cờ đỏ sao vàng sẽ thay thế cờ vàng của người Việt tỵ nạn khi chúng ta không đối phó được với bọn Việt gian thân cộng. Nhà báo Ngô Nhân Dụng, người viết xã luận cho báo Người Việt mới đây đã lên tiếng kêu gọi đồng hương Việt đừng mang theo cờ vàng của VNCH khi đi biểu tình chống Tàu cộng tại Đức để tỏ tình đoàn kết với mọi người dân Việt! (Một Ngày cho tổ quốc Việt Nam). Đoàn Quân Dân Cán Chính VNCH Nam California kêu gọi đồng hương cùng họ tham gia biểu tình trước cửa tòa soạn NV để chống lại việc giúp sách của VC Huy Đức xâm nhập vào cộng đồng người Việt tỵ nạn CS (Đoàn biểu tình tự phát này của chiến sĩ Ngô Kỹ đã kiên trì biểu tình chống báo NV ròng rã gần 5 năm qua nhằm vạch mặt 1 tờ báo nhiều lần làm lợi cho CS mà cứ tự nhận mình là phục vụ cho đồng hương người Việt hải ngoại). Mọi người nhắc nhở nhau phải “tẩy chay NV, không đọc NV, không mua NV, không quảng cáo trên NV, không thuê mượn hội trường của NV, không vào tòa soạn của NV, riêng với sách của nhà báo VC Huy Đức mới vừa được NV phát hành thì “không mua, không đọc, không giới thiệu cho bạn bè, và phải tích cực lên tiếng chống sách này bằng mọi phương tiện có được”.

Tóm lại, BTC là 1 cuốn sách đang gây nhiều tranh cãi. Độc giả có những ý kiến trái ngược nhau về cuốn sách này và về tác giả của nó, vì suy nghĩ của họ, kinh nghiệm của họ đối với chế độ CS, và con người CS không giống nhau. Điều này cũng dễ hiểu. Có những kẻ chưa từng cầm súng chiến đấu chống CS, chưa từng bị CS dày dọa trong các trại tù khổ sai, chưa từng có người thân bị chết trong nhà tù CS, hay trên đường trốn chạy CS thì làm sao họ có mối thù sâu đậm với CS được. Nay nếu họ lại được CS ban cho bổng lộc, cho ăn học thành tài, cho công ăn việc làm, cho danh lợi, cho tiền tài..., việc họ ra mặt ủng hộ VC là điều dễ hiểu. Còn đa số người Việt hải ngoại đều là nạn nhân của CS, hiểu rõ CS chỉ là phường “bán nước, buôn dân”, họ không thể ngồi yên để chúng phá hoại cuộc sống yên lành của họ tại hải ngoại. Có người nói “cần đọc BTC để biết được sự thật về CSVN”. Gần 38 năm sau ngày CSVN chiếm được cả nước, mọi sự thật về cái vô nhân, cái tàn bạo của chế độ CS đã bị phơi bày, cái sai lầm của chủ thuyết Mác-Lê nin đã bị vạch trần; còn ai bị lừa nữa đâu mà phải cần đọc cuốn sách dày cộm của Huy Đức để biết được sự thật về chế độ CSVN và con người CSVN. Chúng ta chỉ cần đọc bài viết “Bị Lừa” ngắn độ 2 trang giấy của anh bộ đội tập kết năm 1954 Châu Hiền Lý là biết rõ sự thật rồi. Thậm chí chỉ cần đọc lời 2 bài hát của nhạc sĩ Việt Khang, bài “Anh là ai?”, và “Việt Nam tôi đâu?”, cũng “tỏ tường được mọi sự” về đất nước và con người VN rồi.

Cần chi phải bỏ tiền mua sách của VC, bỏ thì giờ quý báu đọc sách của VC, để nghe chúng chửi mình là “kẻ thua cuộc”, nghe chúng tuyên truyền chúng là “bên thắng cuộc”, để con cháu mình cảm thấy nhục vì là “hậu duệ của kẻ thua cuộc”, v.v. Còn nỗi nhục nào lớn hơn nữa!

Có người đọc 1 số chương đầu rồi không thể tiếp tục đọc nổi vì sách viết ra những điều sai trái không thể chấp nhận được. Chính tác giả Huy Đức thú nhận trong Thư Xin Lỗi thiếu tá Lê Quang Liễn là “phần lớn sách báo nói về người tù cải tạo tại thời điểm tháng 9, 1975 đều là những lời tuyên truyền”. Đã biết là “sai, là tuyên truyền”, tại sao tác giả HĐ còn ghi lại trong sách của ông ta, như vậy đây chính là bằng chứng hùng hồn cho việc tác giả đồng lõa với CSVN trong việc “nhục mạ quân, dân VNCH” và “tuyên truyền láo khoét cho CS”. Có nhiều người cho biết họ “chưa đọc và cũng không có nhu cầu đọc sách này” vì biết rõ đây chỉ là sản phẩm tuyên truyền của CS. Tôi là 1 trong số những người này. Tôi không đọc BTC vì biết rõ Huy Đức với tuổi đời còn quá nhỏ khi cuộc chiến Việt Nam chấm dứt, không thể nào hiểu rõ được những hoàn cảnh lịch sử của đất nước dưới sự cai trị của Đảng CSVN, những kẻ không bao giờ cần biết đến sự thật, những kẻ đã khiến đất nước và người dân Việt Nam lâm vào tình trạng khốn cùng như ngày nay. Những trang sách viết bởi những người tù cải tạo, những người vượt biên, vượt biển, những nạn nhân của đói tiền, của đánh tư sản, của hợp tác lao động..., những lời kể của gia đình tôi, của chiến hữu tôi, của bạn bè tôi, của đồng bào tôi, và nhất là kinh nghiệm bản thân tôi có được sau gần 10 năm tù trong các trại tù CS từ nam ra bắc lại không đáng tin cậy hơn lời kể của tác giả Huy Đức, một sĩ quan VC, một nhà báo VC hay sao?

Tác giả của Bên Thắng Cuộc “muốn trả lại sự thật cho lịch sử, muốn lãnh đạo CSVN nhận ra những sai lầm mà đi cho đúng đường, để đem lại dân chủ cho người dân”. Chu Hào còn hy vọng tác giả Huy Đức với công trình khảo sát lịch sử đặc sắc này sẽ thực hiện “công minh lịch sử” và (như vậy) “mới có hòa giải dân tộc thực sự”. Đây là 1 lý luận nực cười vì CSVN chưa bao giờ muốn hòa giải với người dân của “bên thua cuộc” cả. Chúng chỉ kêu gọi họ “quên quá khứ, xóa bỏ hận thù xưa, cùng chúng xây dựng đất nước, lo cho cuộc sống hạnh phúc của người dân!?” *Tác giả BTC đang làm công việc “khảo cứu lịch sử Việt”, vậy ông ta có biết lịch sử người Việt là “lịch sử chống giặc Tàu”, tổ tiên người Việt phải đổ bao máu xương để giữ cho dòng giống Việt không bị Hán hóa sau 1,000 năm Bắc thuộc, và để con cháu dòng Việt còn đất mà sống tới ngày nay hay không? Ông ta có biết là chính các chiến sĩ VNCH của “bên thua cuộc” đã đổ máu để bảo vệ đảo Hoàng Sa tháng 1 năm 1974, trong khi Phạm Văn Đồng, thủ tướng của “bên thắng cuộc” lại ký công hàm ngày 14-9-1958 công nhận quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của Tàu hay không? Những kẻ “bên thắng cuộc” của Huy Đức đã lộ nguyên hình là những tên bán nước, sẽ bị lịch sử Việt kết án, và người dân Việt muôn đời phỉ nhổ. Chẳng biết tác giả Huy Đức có dám nói ra sự thật lịch sử này không? **Sách “Bên Thắng Cuộc” của Huy Đức, vì thế không phải là 1 “công trình khảo cứu đi tìm sự thật cho lịch sử”, mà chỉ là 1 “sản phẩm tuyên truyền” độc hại của VC.***

Nguyễn Quốc Đống

Nguồn: Internet E-mail by Huỳnh Lương Thọ, K4-71/SQTB/TĐ, TĐ1ND, BĐTCDT/SĐND, QL-VNCH chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, January 6, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH*